

تغافلان غافلان
 بنک رانی

مراوه مروج متا بر سنده باد شاه دن احسان طبری در کا فظانه درین عریان حجت
 بیخ کی بر آرد مسک حافظیک بو غزل سکا بنک لک جغتای ویر می لطف
 عیب بر دورست شاه به این قتل باه مسک بن لریلم لعلک بو قتل لک شاهان
 اولیون قتل تاختی کا علی که حجت در ابو عزان یاد شاه ایجو موز تاد و بیدر اذنیج
 یو هدر قفسه سپید کتم که غسانوی لطن جان کیرد صیاح وفتی که با جسا
 جان لطا تشنگ راجیسی طوطه جغتای لطف بو آکنه بر جهان کیرد چمن بو انک
 لطا قندن جنت لره کتک طوطه مکله بو دن عیب معناسنه در بو از نکت کفل
 در چمن شفق بنور هوا کل راجی سندن جغتای برد با جلیسی زیاده جرحسن
 بو ی اولور افق ز غلبین شفق و نکل گلستان کیرد افق شفق عکسندن
 گلستان ز نکل طوطه کونک شماری قرار نوای جنگ بران سکا زنده صلابی
 صیوح جنگ صدای صیوح صلابی کلین اولور که بر صیوحه راه در
 مغان کیرد که صیوحه پیری صیوحه رخ لری سسک بو لیس طوطه یعنی شان نوای
 انکه کور شب سپهر خوارین سپهر کتک بر روی سپهر شاهی چونکه بو نو
 امون تلقای چکره سپهر مراد آفتاب در زمین سپهر مراد اولور در بو
 صفت جز بو وار درت سپهر مراد لک اولق احوال در بو تقدیر اولور در
 لغتک بهر لفظه اصافتی اصافه بیایینه اولور اما آفتاب مراد اولق دنیا
 روشن در سپهر لک بر تیغ صیوحه و عمود افق جهان کیرد صیوحه یعنی افق
 عمودی ایلر جهانی طوطه بر تخم زراعی سپهر شاه صیوحه ز زرین بال سیاه
 تر غنک رخت کوش مراد اولقون فساد لوشا صیوحه که آفتاب مراد اولور
 درین مفرقش زنگاری آشیان کیرد بو زنگاری جار فا قده که مراد لک
 آشیان طوطه بو کله کدی سزط متا بر سنده در بو دن صکره واقع اولان بر

سند
 ایکن

شاه

شاه بر سنده در بو محل دکن که کیرد طوطه معناسنه باز لوی طوطه معناسنه
 دخی جائیز در بستر سگاه جغتای که خورشید تماشای بیست چمن بر کاکه حبه
 دار که بر لطیف تماشای در لاله کاکه سترین وار عنوان کیرد که لاله
 سترین وار عنوان کاکه سنی طوطه کاکه سترین میان لاله کاکه سترین وار عنوان قول
 لاله در چه حالتست که کل در جغتای مابودوی نه حالت در که کل جغتای
 بیون کوستر چه آشتیت کیرد در تیغ صیوحه خوان کیرد نه آتش در که
 بلبل تاشیر ایر مراد صیوحه انک طوطه دنی میان در چه پیر توشت که نوا
 چرخ صیوحه دیکه ما پیر تور که صیوحه چرخک نوای در چه شعله است کیرد
 شمع آشیان کیرد نه شعله در که آشیان شمعند طوطه معنی افق ظاهر اولور
 صیوحه کیرد که دما دم چو زنده بر باز باوصیای کور که متصل صیوحه دوست
 لونده کی کچی لب کالی و که زلف صیوحه کیرد کاکه کلک یعنی کاکه کلک
 زلفی لوطه در آفتاب صیوحی و اختلان صیوحه صیوحه لاله افق دندن صیوحه
 لریک اختلان صیوحه در زلف کلک نو نشین صیوحه بیان کیرد عقل بر یکی کل
 دن بو بیان یعنی طوطه متر ک حضرت بیخ سعیدی بو بیان اولور
 ترک در صیوحه ستر در نظر صیوحه پیر و زلفی دقتی ستر ستر کیرد کاکه
 مراد بر سنی دن صیوحه تیغ کلک صیوحه صیوحه شاهی انک قابل بود و کن بیان
 ستر اندران کور کسسته آیین شاکر دم بن اول نکره که بو مساک نفس
 یک نفسی در که وقت صیوحه درین ستره کاکه آن کیرد که صیوحه وفتی تو
 خاک کونده کاکه اولور ستر خاک کون دن مراد بو نعت زمین در چه ابعده
 علم و حضرت سپهر درین ستر ک مستر ستر کلک چمن بو زخم در ستر
 ایلر مرا چه غنچه پیر کاره دویان کیرد چه کار غنچه صیوحه بی اولور تاد

جوغ صیوحه
 مراد آفتاب

بیول اولور

خوارین سپهر
 بو بیان

تیغ خاک کون دن
 صیوحه لاله کاکه